Ay Tavşanı'nın Arkadaşı

Jane MEADOW

Ay Tavşanı'nın Arkadaşı

Jane MEADOW

Gökyüzünde çok uzaklarda, ay yuvarlak gümüş bir fener gibi parlıyordu. Ayda, hafif sedefli bir ışıkla parıldayan yumuşak gümüşi beyaz tüyleri olan küçük bir tavşan yaşıyordu. Uzun kulakları dimdik duruyordu, uçları soluk pembeydi ve yuvarlak koyu mavi gözleri küçük gece gökyüzüleri gibi ışıldıyordu. Tavşanın bir kulağına ince altın bir iplikle bağlanmış küçük, örgü bir yıldız tılsımı vardı. Her gece Dünya'ya bakar ve bir arkadaşı olmanın nasıl bir şey olacağını merak ederdi.

Berrak bir gecede tavşan, çok aşağıda bir pencerede küçük bir kız gördü. Sıcak açık kahverengi teni, kırmızı kurdeleli iki kısa siyah örgüsü ve hayranlıkla dolu büyük kahverengi gözleri vardı. Üzerinde küçük beyaz yıldızlı yumuşak sarı bir gecelik ve tüylü mavi terlikler vardı. Kız aya el salladı ve dişleri eksik bir gülümsemeyle gülümsedi. Tavşan göğsünde mutlu bir pırpır hissetti. "Keşke merhaba diyebilseydim," diye fısıldadı.

Tavşan, Ay Büyükanne'nin ona söylediklerini hatırladı: ay ışıkları, sevgiyle gönderirsen mesaj taşıyabilir. Ay Büyükanne uzun boylu ve hafifçe kamburdu, uzun dalgalı gümüş saçları ve kırışık, sevecen bir yüzü vardı. Gümüş hilal desenli lavanta rengi bir cübbe giyiyor ve parlayan ay taşından yapılmış bir fener taşıyordu. "Dene bakalım, küçüğüm," dedi küçük gri gözlerinde bir pırıltıyla. "Bir ay ışığından aşağıya mutlu bir düşünce gönder."

Tavşan ayın kenarına hopladı ve en parlak ay ışığını seçti. Nazik bir mesaj gönderdi: "Merhaba, arkadaşım. Seni her gece görüyorum. Benim adım Tavşan." Mesaj gümüş bir tüy gibi aşağıya süzüldü. Aşağıda Dünya'da, kız tam perdelerini kapatacakken pencere kenarına küçük bir pırıltı kondu. Işıldadı ve kelimeleri yazdı. Gözleri kocaman açıldı. "Bir ay tavşanı mı?" diye soluğu kesildi. "Ne harika!"

Kızın adı Luna'ydı. Ellerini çırptı ve bir mesajı geri göndermenin bir yolunu bulmak için koştu. Ay ışığına fısıldadı: "Merhaba, Tavşan! Ben Luna. Ben de seni görüyorum. Bana yazdığın için çok mutluyum!" Kelimeler küçük ateş böcekleri gibi ay ışığından yukarıya süzüldü. Tavşan onları patilerinde yakaladı ve sevinçle okudu. "Beni görebiliyor!" diye sevindi, kabarık yuvarlak kuyruğu sevinçle kıpırdadı.

O geceden sonra Luna her akşam penceresinin yanında bekledi. Yukarıya mutlu bir mesaj gönderirdi: "Kahvaltıda krep yedim!" ya da "Bugün yeni bir şarkı öğrendim." Tavşan da cevap verirdi: "Bir ay kraterinde zıpladım!" ya da "İki kez parıldayan bir yıldız buldum." Gülerler ve günlerini paylaşırlardı. Tavşan cevap vermeyi hiçbir gece kaçırmadı. Ay ince ve ay ışıkları zayıf olduğunda bile mesajlarını özenle gönderdi.

Bazen ay ışıkları zayıflar ve mesajların yolculuğu uzun sürerdi. Luna bekler ve endişelenirdi. "Hâlâ orada mısın, Tavşan?" diye fısıldardı. Tavşan geri gönderirdi: "Hep buradayım, Luna. Her zaman arkadaşınım." Bulutlu gecelerde Luna ayı hiç göremezdi. Penceresinin yanında oturur ve küçük bir melodi mırıldanırdı, tavşanın duyabileceğini umarak. Gökyüzündeki tavşan da karşılık olarak mırıldanırdı ve bir şekilde melodi rüzgârla yol alırdı.

Bir akşam Ay Büyükanne gülümseyerek tavşanın yanına geldi. "Ay festivali geliyor," dedi, ay taşı feneri sıcacık parlıyordu. "Ay ışıklarının parlayıp güçlendiği büyülü bir gecedir. Çok içten dilersen arkadaşını ziyaret edebilirsin." Tavşanın koyu mavi gözleri yuvarlaklaştı. "Gerçekten mi?" diye sordu. "Gerçekten," dedi Ay Büyükanne. "Ama ikiniz de inanmalısınız."

Tavşan en parlak ay ışığından aşağıya acil bir mesaj gönderdi: "Luna! Ay festivali geliyor. O gece ay ışıkları güçlü olacak. Belki buluşabiliriz!" Luna mesajı okudu ve yerinde zıpladı. "Ah, umarım!" diye haykırdı. Ailesine ay tavşanından bahsetti, onlar da gülümseyip "Hazırlanmana yardım ederiz," dediler. Luna festival için günleri saymaya başladı.

Ay festivali gecesi ay kocaman ve altın rengi doğdu. Ay Büyükanne tatlı bir şarkı mırıldandı ve ay ışıkları her zamankinden daha parlak ve güçlü oldu. Üzerinde yürünebilecek kadar geniş gümüş kurdeleler gibi ışıldadılar. "Şimdi, küçüğüm," dedi Ay Büyükanne. "En parlak ışığı takip ederek arkadaşına in." Tavşan derin bir nefes aldı ve parlayan ışığa adım attı.

Aşağıda Dünya'da Luna penceresinin yanında bekliyordu. Ay ışıkları o kadar parlaktı ki bütün odasını aydınlatıyordu. Aniden ışıktan aşağıya küçük bir şeklin geldiğini gördü. Bu tavşandı! Gümüşi beyaz tüyleri parlıyordu ve pembe uçlu uzun kulakları dimdik duruyordu. Luna penceresini ardına kadar açtı. "Geldin!" diye bağırdı. Tavşan yumuşakça pencere kenarına kondu. "Geldim!" diye ciyakladı. "Merhaba, Luna!"

Luna tavşanı nazikçe kucağına aldı ve ona sımsıkı sarıldı. Yaklaşık eli kadardı ve tüyleri sıcak ve yumuşacıktı. "Hayal ettiğimden bile güzelsin," dedi. Tavşan yanağını ona sürttü. "Sen de öylesin," diye karşılık verdi. Birlikte neşeli bir gece geçirdiler, ay ışığında dans edip hikâyeler anlattılar. Luna tavşana küçük bir kurabiye verdi, tavşan da Luna'ya yıldız gibi parıldayan bir ay taşı çakılı verdi.

Ay Büyükanne yukarıdan izledi ve gülümsedi. "Mesafe dostluğu engellemez," dedi yumuşak bir sesle. "Sevgi bir yolunu bulur." Tavşan ve Luna her ay festivalinde yeniden buluşmaya söz verdiler. Ay ışıklarıyla her zaman mesaj gönderebileceklerini biliyorlardı. Ve uzakta olsalar bile bir daha asla yalnız kalmayacaklardı. "Sen benim en iyi arkadaşımsın," dedi Luna. "Sen de benim," dedi tavşan.

Gece ilerleyince Ay Büyükanne tavşanı eve çağırdı. "Gitme zamanı, küçüğüm," dedi nazikçe. Luna tavşana veda etmek için sarıldı. "Her gece mesajlarını bekleyeceğim," dedi. "Ben de her gece kendiminkini göndereceğim," diye söz verdi tavşan. Ay ışığına hopladı ve kabarık kuyruğunu salladı. "İyi geceler, Luna!" "İyi geceler, Tavşan!" diye seslendiler. Tavşan aya tırmanırken ay ışıkları ışıldadı.

Aya dönen tavşan içinde mutlu ve sıcacık hissetti. Gerçek bir arkadaşı vardı ve bunu hiçbir şey değiştiremezdi. Her gece ay ışığından bir mesaj gönderdi: "Merhaba, Luna! Seni düşünüyorum." Ve her gece Luna bir mesaj gönderdi: "Merhaba, Tavşan! Ben de seni düşünüyorum." Ay Büyükanne gülümser ve "Dostluk en parlak ışıktır," derdi. Tavşan ve Luna bunun doğru olduğunu biliyorlardı.

Ve böylece, berrak bir gecede aya bakarsanız, Dünya'daki bir kıza ay ışığı mesajları gönderen küçük bir tavşan görebilirsiniz. Ve dikkatle dinlerseniz, Luna'nın "İyi geceler, Tavşan," diye fısıldadığını duyabilirsiniz. Tavşan da karşılık olarak "İyi geceler, Luna," diye fısıldar. Dostlukları, ne kadar uzak olursak olalım, iyilik ve sevginin bizi bir araya getirebileceğini kanıtlar. Mesafe dostluğu engellemez.